

Dear Friends,

Rakkaus ja kiitollisuus ovat tärkeitä teemoja ihmiselle. Elämä tuo ne meille myös *sisäisenä Valona*, jota kenties etsimme vahvasti juuri nyt vuodenvaihteen pimeässä jaksossa. Sekä *Rakkaus* että *Kiitollisuus* löytyvät tästä Kveekariuutisten numerosta. Muistamme suurella arvostuksella ystäväämme *Antti Alhonsaarta*, joka kuoli tänä syksynä. Kertomus eräästä avioliitosta nostaa kauniisti esiin ystävämme *Maija Mäkelän*, joka kuoli viime vuonna. Toimituskunta on äärettömän kiitollinen kaikista saapuneista artikkeleista käännoiksi. Olemme tosi onnellisia, jos saamme tietää sellaisista *Suomen vuosikokouksen* piirissä toimivista ystävästä ja ystävien ystävästä, jotka olisivat halukkaita tekemään pienten tekstimäärien käännoiksi.

Seuraavat taidot ovat tarpeen:

Käännökset englannista suomeen

Joskus myös käännökset ruotsista suomeen tai ruotsista englantiin

Teemme listaa vapaaehtoisista ystävästä, joilta voimme ajoissa pyytää kääntämispua, jotta ei olisi niin paljon tarvetta äkillisiin kääntämistehtäviin.

Kiitos kaikesta siitä avusta ja tuesta, mitä voit antaa. Yhteydenotot ovat tervetulleita.

Toivomme sinun nauttivan tämänkertaisista Kveekariuutisista ja toivotamme sinulle terveellistä vuotta 2022.

Ystävyydellä

Jane ja Ulla

Love and Gratitude are two themes which may come to our lives from at least 'the world', if not through the inward Light we seek perhaps more strongly at this dark time of the year. You will find both Love and Gratitude within the pages of this issue. There is deep appreciation of our Friend Antti Alhonsaari, who died this autumn, as well as the story of a marriage which also celebrates the life of Friend Maija Mäkelä who died in 2020.

The editors are most grateful for all the translated articles we have received. We would, however, be happy to know of Friends and active others in our Finland YM circle who would be potentially willing to translate short pieces if asked.

The skills most needed are:

Translation from English to Finnish

Occasionally translation from Swedish into Finnish/English or translation into English.

The idea is to make a list of Friends (a supportive resource) who could be called on *if needed* so that it is not the same people who end up being asked for translation help at short notice!

Thank you for whatever you can offer; we look forward to hearing from you.

We hope you enjoy this Quaker News and would like to wish you good health in 2022.

In Friendship,

Jane and Ulla

Anttia kiittäen ja muistellen

Antin tapasin ensi kertaa joskus 1960-luvun alkupuolella ja muistan Matin (Antin poika), kun hän kurkki asunnon ovella äitinsä jalkojen välistä. Ilahduin sitten 1990 luvun lopulla kun sain lukea Sana-lehdestä jutun Antista ja kveekareista. Kun sitten tapasimme eräissä hautajaisissa ja kehuin juttua, Antti kutsui mukaan sanoilla: "Tule ja katso!" - Sillä tiellä olen edelleen yhä vankemmin.

Näin pidimme yhteyttä Vaasankadulta lähtien. Antin terveiset huolehdin kveekarikokouksiin, kun hän ei enää jaksanut tulla mukaan. Samat asiat toistuivat tervehdyksissä: yhteydenpito on tärkeää, minä olen kveekari, vaikken jaksa tulla kokouksiin ... Ja kokousten jälkeen annoin raportin ketä oli paikalla ja mistä puhuttiin. Erityisesti hän ilahtui jokaisesta uudesta jäsenestä. Kokouksista saamansa kortit hän tutki tarkoin.

Erään puhelinkeskustelun (20.2.2020) kirjasin tarkoin ja sitten vielä luin Antille, mitä olin kirjoittanut. Tämän olen lukenut Ilkossa ja tänä syksynä etähartauskokouksessa.

Kysyin, miten hän kokee elämän ja sairauden. Olin hiukan kertonut miten itse koen nämä.

Antti: "Sairautta ei tarvitse tietää ja tuntea tarkoin, esim. jos toinen ihminen tenttisi ja arvioisi minun tilaani."

"Siunaus on minulle tärkeä. Ei simppelellä tavalla eikä lapsenmielisesti. Jumala merkitsee minulle siunauksellisuutta, että siunaus on mukana. Se on samaa kuin Valon täyttämä

todellisuus, ei mitää mytologisuutta, vaan perusasenne elämässä, todellisuus on valoisa, yli ihmisajatuksen menevää todellisuutta. Voi ajatella, että se on musiikin kaltaista, mihin on virittynyt” - tai esim. koripallopelein seuraamista – ajattelee Paavo.

Ja Antti jatkoi:” Asioitten pohtiminen on minulle tärkeää. Yhdessä pohtiminen syventää ja selkeyttää ajatuksia.”

”Arkisuutta on olla oma itsensä.” Paavo: ei siis kuvitella, että kuljetaan kuin juhlassa.

”Hiljaa oleminen on myös tärkeää. Ei voi aavistaa, mitä tulee esille, kun on hiljaa. Hiljaa oleminen onkin mieluisaa” - Paavo: kun Antin kanssa puhui tuli väistämättä mieleen, että vuosia sitten koetut hiljaiset hetket, hartaudet kantoivat häntä myös, kun ei voinut käydä kokoontumisissa.

----- Siis Antti uskoi, että Valo ulottui yli kuoleman rajan.

Paavo Lounela

22.11.2021

Remembering Antti.

I met Antti for the first time sometime at the beginning of the 1960s. I remember Matti (Antti's son), when he peeked out from behind his mother's legs by the door of the apartment. I was then delighted to read an article about Antti and the Quakers in the magazine "Sana" during the late 1990s. Later, when we met at a funeral, I praised the article and Antti invited me with the words "come and see!" Those words led me to the Quaker path which I am still firmly on – now even more strongly than ever.

In this way we kept in contact since Vaasankatu times. I delivered Antti's greetings to the Quaker meetings when he was too tired to join. Similar themes were in each of his messages: *keeping in contact is important; I am a Quaker despite not being able to attend meetings...*and after the meetings I would give him a debrief about who was there and what we talked about. He was especially delighted when a new member joined FYM. The cards he received from the meetings he would read with care. I wrote down one phone call we had (20.2.2020) and even shared with Antti what I had written. I have read this at Ilkko and again this fall at an online meeting for worship.

I asked Antti how he responds to life and illness. (I had briefly told him how I myself view these).

Antti: "You don't need to know about an illness in detail, for example if another person quizzes and analyses my situation."

"Blessings are important to me. Not in a simple or child-like way. God means to me blessings, that the blessing is always with you. It's the same as the Light-filled reality. Not mythology but the main attitude towards life; reality is Light that goes beyond human consciousness. You can think that it's like music that you are attuned to" – or for example a basketball game that you are following - ponders Paavo.

And *Antti* continued: "Pondering about things is important to me. When we think about things together it deepens and clarifies our thoughts."

"Mundanity is to be yourself."

Paavo: "So we don't image that we are as if in a party." And *Antti*: "Being silent is also important. You cannot imagine what may emerge in the silence. Being in silence turns into being in noise"

Paavo: When I talked to Antti, undoubtedly it came to mind that the silent moments from years ago which he had experienced in meeting for worship also carried him. Especially once he couldn't attend meetings for worship anymore.

.... Antti believed that the Light continues, past physical death.

Translation: Katya Tavi

Antti and Pirkko

Antti Alhonsaarea muistaen.

Eräs varhaisimmista muistikuvista Antista on, kun olin hänen 60-vuotispäivillä Järvenpään seurakuntaopistossa. Hänellä oli kaunis kukkaseppele päässä, mutta minusta tuntui että Antti oli vähän vaivautunut siitä. Antti oli seuramme aktiivinen jäsen ja hän järjesti muun muassa hiljaisia viikonloppureitittejä Viittakivessä, jossa sain olla hänen kanssaan toisena vetäjänä. Olin Antin kanssa myös kerran Englannissa Woodbrookessa viikonlopputapahtumassa, jossa Antti piti hienon esityksen. Esitys kertoi Krimin sodan ajasta, kun englantilaiset pommittivat Suomen rannikkoa. Englantilaisten kveekarien mielestä oli väärin pommittaa syyttömiä köyhiä suomalaisia ja he tulivat myöhemmin avustamaan jälleenrakennuksessa. Esitys herätti hyvin myönteistä vastakaikua ja sain kokea ylpeyttä suomalaisuudestani.

Antti oli hyvin kannustava ja myönteinen. Hän ei painostanut toimintaan, vaan oli itse esimerkkinä meille kaikille. Kun minua haastateltiin Kirkko ja kaupunki -lehteen, soitin Antille Porvooseen ja hän tuli Helsinkiin juttelemaan ensin kanssani. Keskustelumme jälkeen oli turvallista mennä haastatteluun. Antti oli aktiivinen jäsen niin kauan kuin hänen terveytensä salli sen. Myöhemmin hänen kodissaan tapasivat monet kveekarit, senkin jälkeen kun Antti ei enää pystynyt matkustamaan. Laskin, että olin melkein kymmenen ihmisen kanssa Antin kotona viimeisien vuosien aikana. Mielestäni Antti oli esimerkillinen kveekarien jäsen ja tukija. Hän toimi aktiivisesti niin kauan kuin pystyi ja vähensi käyntejään vasta kunnon heiketessä. Hän oli kuitenkin aina hengessä mukana ja huolehti meistä kaikista. Esimerkiksi kun Antin 70-vuotispäivä lähestyi, hän halusi ehdottomasti että hänen kveekarikumminsa Alli Järvinen pääsee mukaan juhlimaan. Antti soitti minulle ja kysyi voisinko tuoda Allin syntymäpäiville Järvenpäästä, koska minulla oli auto. Vietimme vielä samassa paikassa Antin 80-vuotisjuhlia ja olin jo pitkään miettinyt miten voisimme juhlistaa Antin merkkipäivää, tänä vuonna 90-vuotta. Suruksemme ne juhlat jäivät pitämättä.

Kunnioittaen,
Pirkko Lehto

Tervaleppä with lanterns in our garden by the pond.

Ulla Kommonen

Antti Alhonsaari in memoriam

Ensimmäisen kerran tapasin Antin 90-luvun alkupuolella, kveekarien silloisessa tilassa Helsingin Vaasankadulla. Hän tuntui ajattelevalta ihmiseltä, joka oli läsnä ja kuunteli. Ensivaikutelma vahvistui kun tapasimme enemmän. Olin muuttanut väliaikaisesti Porvooseen vanhempieni luo asumaan kun palasin Italiasta Suomeen. Vuosi oli 1995 ja Anttikin asui Porvoossa. Tapasimme kveekarien tilaisuuksissa mutta myös Antin kotona. Ja tapaaminen noudatti samaa kaavaa - söimme yhdessä, joimme kahvia ja joskus viiniä. Toisinaan Antti soitti huilua. Ja sitten keskustelimme.

Antti hallitsi keskustelun taidon. Hänellä oli tietoa ja ajatuksia, oli kyse sitten musiikista, kirjallisuudesta, politiikasta, uskosta ja uskonnosta tai mistä muusta aiheesta tahansa. Laajasta sivistyksestään huolimatta hän oli vaatimaton, muita ihmisiä ja näkemyksiä arvostava. Hän kuunteli keskittyneesti. Antin kanssa oli stimuloivaa, ja hauskaa. Mikään ei ollut haudanvakavaa vaan tilannetaju ja sanavalmis huumori oli kaikessa aidolla tavalla mukana. Antti oli monipuolinen, myös huumorin suhteen. Hän kertoi käyneensä aikoinaan lääkärin vastaanotolla, kun työpaine oli ollut kova. Lääkäri kysyi Antilta mistä hän pitää ja mikä rentouttaa. Antti sanoi pitävänsä Uno Turhapuro -elokuvista ja sai sitten lääkäriltä määräyksen katsoa Turhapuro -leffoja stressin torjumiseksi.

Antin hyväksyvässä läsnäolossa oli helppo olla. Hän oli suureksi avuksi, kun itse olin eräänlaisessa välitilassa ulkomailla oloni jälkeen ja mietin seuraavaa askelta. Tuntui hyvältä pohtia asioita, ja Anttikin kertoi minulle elämästään. Tajusin, ettei hänkään ollut säästynyt vastoinkäymisiltä vaikka tuntui olevan niin vapaa kaikesta katkeruudesta.

Kun sitten sain työtä ja asunnon Helsingistä tapaamisemme harvenivat mutta olivat aina yhtä antoisia. Loppuvuosina tapasimme kuitenkin yhä harvemmin. Antin hyväntuulisuus ei ollut kadonnut vaikka terveys reistaili. Huumori, lämpö ja terävä äly säilyivät. Hänen viimeisenä kesänä minulla oli useita kertoja tarkoitus soittaa hänelle. En kuitenkaan ehtinyt ottaa yhteyttä ennen kuin sain kuulla hänen pois menostaan. Olin ja olen pahoillani etten soittanut. Minua kuitenkin lohduttaa, että hänellä oli seuranaan paljon hyviä ystäviä ja perhe, joka oli hänelle niin rakas.

Antin kanssa tunsin itseni hyväksytyksi samalla kun minusta tuli ikään kuin parempi ihminen. Antti oli iätön ihminen, ennakkoluuloton ja avoin. Muistan häntä lämmöllä ja suurella kiitollisuudella.

Susanne Salin

Antti Alhonsaari in memoriam

The first time I met Antti was at the beginning of the 90s, in the property that used to belong to the Finnish Quakers, in Vaasankatu, Helsinki. Antti struck me as a reflective person, attentive and present. A strong first impression that got stronger as we got to know each other. This happened in 1995 when I had moved to temporarily live with my parents in Porvoo as I returned to Finland after living in Italy. We met at Quaker meetings and gatherings but also in Antti's place in Porvoo. Our reunions consisted of eating together, drinking coffee and occasionally some wine. Antti used to play the flute from time to time. And then we discussed.

Antti knew how to have a good conversation. He had knowledge and thoughts about any subject, whether it was music, literature, politics, faith, religion or anything else. He was knowledgeable and highly educated but modest at the same time, with a genuine respect for other people and their points of view. He used to listen with full attention. Discussing and being with him was stimulating, but it was also fun. He had a great sense of humour and nothing was deadly serious to him. Antti was a versatile person, also when it came to humour. Once he told me about a visit to a doctor at a time when he was very burdened at work. The doctor asked him what he liked and what made him relax. Antti said that he liked Uuno Turhapuro films (Finnish comedy films that used to be popular some decades ago and have a particular Finnish touch to them that doesn't appeal to everybody). As a result the doctor prescribed Antti some Turhapuro films for stress recovery.

Antti was easy to be around thanks to his accepting presence. He was of great help for me, for example when I was in a hard place when I returned from abroad and started reflecting on my next move in life. It felt good to discuss personal matters with Antti, who also shared some of his life experiences with me. It made me realise that he also had had his share of difficulties, though he seemed so totally free of any bitterness.

Then, as I got a job and a home in Helsinki we didn't meet that often any more, but it was always very rewarding to see him. During the last few years we met rarely. Antti's health had deteriorated but he was still his usual cheerful self. And he was still humorous, warm and sharp. During his last summer I intended to call him several times. But I didn't and then I learned about his passing away. I was sorry that I hadn't called him, and I still am. But I find comfort in the fact that he had a lot of good friends around him, as well as his family, that was so dear to him.

With Antti I felt accepted as myself while also feeling that I became a better person. Antti was an ageless person, openminded and free of prejudice. I remember him with warmth and great gratitude.

- Susanne Salin

These lanterns are old, and I feel that the light they shine is at the same time old and new, or ageless.

Tervaleppä with lanterns: photo Ulla Kommonen

Vuoden 2021 syyskokous 26-28.11.2021

Vuoden 2021 syyskokous jouduttiin perumaan viime hetkellä Ilkon norovirus epäilyn takia, joten yhteinen ohjelmamme siirtyi Zoomiin. Olin jo ostanut Tampereen junaliput minulle ja tyttärelleni. Sääli... Muutaman yllättävän puhelun jälkeen meidät toivotettiin tervetulleiksi erään Ystävän ja hänen perheensä luokse koko viikonlopun ajaksi, ja antoisa viikonloppu se olikin. Tilanne muuttui pienessä hetkessä epätoivoisesta ihanaksi!

Teimme tärkeitä päätöksiä uusien tukikohteidemme suhteen. Alamme säännöllisesti tukemaan QUNOa (Quaker United Nations Office), joka tekee tärkeää työtä YK:n tasolla esimerkiksi niin kutsutun hiljaisen diplomatian keinoin. Toinen tukikohteemme on Mieli ry. Järjestämme pienkeräyksen vuoden 2022 aikana. Kolmas taloudellista tukea saava taho on Friends' House Moscow. Tämän lisäksi pyrimme tulevaisuudessa vaalimaan yhteyttä Venäjän kveekareihin. Haluaisimme tukea myös Luonnonperintösäätiötä, mutta meille sopiva tapa antaa vielä odottaa itseään.

Otimme seuramme jäseneksi Matias Uusivirran. Tervetuloa, Ystävä! Seuramme hallituksessa jatkavat Aino Vesanen (kirjuri), Sakari Oksanen (rahastonhoitaja) ja Toni Hämäläinen. Neljäntenä hallituksen jäsenenä aloittaa Antti Pelkola.

Kiitämme lämpimästi Leena Lampelaa hänen pitkästä ja antaumuksellisesta palveluksestaan Seuran hallituksessa!

Lopuksi muutama muistutus, hyvät Ystävät. Meillä on nykyään oma YouTube-kanava nimeltään Ystävien uskonnollinen seura Kveekarit. Käyttäkäämme sitä kveekareista kertomiseen. Uudet esitteet ovat myös saapuneet painosta ja niitä voi tilata Leenalta: lampelanleena@gmail.com

Ystävyydessä, kiitollisena,
Toni Hämäläinen
Hallituksen jäsen

Aino, Leena, Antti, Matti, Pirkko, Lari, VP, Paavo, Viena-Inkeri, Oona, Toni: 28.11.21

The Fall gathering of Friends had to be cancelled at the last minute because of the suspected case of norovirus in Ilkko center. So, more Zooming for us. And I had already bought the train tickets for me and my daughter to Tampere. What a pity... A couple of surprising phone calls later, however, we were invited to stay the weekend at a fellow Friend's place with his lovely family. What a joyful turn of events!

Some important decisions from the weekend. We will start giving financial support to QUNO (Quaker United Nations Office). QUNO is doing important Q-led work such as so called silent diplomacy. Another organization we want to support is Mieli ry, which is doing important mental health work. We will organize a fundraising for Mieli ry. Another group we would like to show support to is Friends' House Moscow. In addition to that, we will try to find ways to get in touch with Quakers in Russia. In the future we may also support, in some form and capacity, Luonnonperintösäätiö, Finnish Natural Heritage Foundation.

Our newest member is Matias Uusivirta. Welcome, Friend! Aino Vesanen (clerk), Sakari Oksanen (treasurer) and Toni Hämäläinen will continue in the executive committee. Antti Pelkola will be the fourth member of the ex com.

Our warm thanks go to Leena Lampela, who has served with dedication in the executive committee of our Friends' Society.

A few reminder for Friends. We now have our own YouTube-channel called Ystävien uskonnollinen seura Kveekarit. One could use that for outreach purposes, for example. Our new pamphlets are out now. You can order them from Leena:

lampelanleena@gmail.com

Toni Hämäläinen, in Friendship and with gratitude.
Ex com member

Photo Lari Junkkari

Gifts from a week away from home- November 2021

If you live at home most of the time, it is good to be a guest in someone else's home and realise that there are other ways of doing things, other foods to eat, as well as daily rhythms which may differ from the one we have carved out for ourselves. I picture my recent week-long journey as one where I was travelling with an empty 'Buddhist bowl' into which I accepted whatever nourishment others gifted. On returning home, my bowl was indeed full and overflowing. Quakers might call this intervisitation, and hopefully we can encourage more of it within Finland yearly meeting where many live at a distance from each other. We might also think of Zoom as electronic intervisitation, a kind of substitute for the real thing

but where we can get at least glimpses into each other's living environments and a chance to have a face-to-face encounter.

In the several intervisitation situations I was in during the week away, both planned and unplanned, it was the quality of listening and sharing of our lives which gave me most, whether in a suitably peaceful evening café, a Friend's home or joining a dear friend's English class. It is something special to be invited into someone else's world. I was also delighted to pass Lempäälä station in the slow train on the way home and locate where another Finnish Friend lives...

From the autumn gathering itself, which was the initial motivation to be away, there was much to ponder. One message was the importance of being aware of and valuing our Quaker and FYM past, as well as our present, and realizing that there are cycles within our faith inspired actions, even if unconscious. As Friends within our meeting, we also carry the history of our meeting, especially those who have been in membership for a long time. It was timely in this context to hear Lari's presentation about the history of Quakers in the world coupled with that of Friends in Finland. One example of the cycle of faith actions was hearing that within the early life of FYM (when we were still a monthly meeting under Sweden YM) Friends had a concern for those with mental health challenges. At our business meeting the previous day a strong leading had come for us to support Mieli Ry (an organization in Finland supporting those with mental health challenges). In an earlier century, Quakers were one of the first groups to be concerned about mental health and what humane provision there was for it. Lari's presentation was recorded and hopefully this recording as well as becoming a part of our FYM archive will also serve to help newcomers learn something of what we are about.

I am hopeful going forward and grateful for our Friends community here in Finland. A small group may not feel it can do very much in the face of the world, but where we gather in worship and learn to know the Spirit within, much is possible.

Jane Rose

Tuliaisia viikon matkalta - marraskuu 2021

Jos asut suurimman osan ajastasi omassa kodissasi, on hyväksi lähteä välillä vieraaksi jonkun toisen kotiin huomataksesi, että on olemassa myös toisenlaisia tapoja toteuttaa asioita, syödä erilaisia ruokia sekä huomata, että ihan arkiset elämän rytmit voivat erota niistä, jotka olemme itsellemme muovanneet.

Kuvittelen mielessäni viimeisimmän viikon mittaisen kokemukseni sellaiseksi, joka muodostui Buddhalaisen "tyhjän astian" filosofian mukaiseksi, eli ravitsin itseäni sillä, mitä muut sattuivat astiaani antamaan. Kotiin palatessani astiani oli totisesti äyriään myöten täynnä.

Kveekarit saattaisivat kutsua tätä vastavuoroiseksi vierailuksi tai kylästälykulttuuriksi (intervisitation), ja toivottavasti voimmekin kannustaa Suomen vuosikokouksen jäseniä tämän harjoittamiseen, etenkin jos he asuvat kauempana toisistaan. Zoomia voidaan myös ajatella vastavuoroisena vierailuna, eräänlaisena korvikkeena aidolle asialle, mutta jonka ansiosta saamme edes hieman vastavuoroista myötäelämisen tuntua toistemme elinoloista sekä mahdollisuuden tavata kasvotusten.

Moninaisissa vastavuoroisuuden hetkissä, joissa pääsin olemaan mukana viikon aikana, niin suunnitelluissa kuin suunnittelemattomissakin, antoisinta oli kuuntelemisen laatu ja elämiemme jakaminen, tapahtuivatpa ne sitten rauhallisten iltakahvien merkeissä, Ystävän kotona tai rakkaan ystävän seurassa englannin oppitunnilla. On jotain hyvin erityistä tulla kutsutuksi jonkun toisen maailmaan. Kotimatalla huomasin ilokseni Lempäälän aseman, jonka hidas junani ohitti, ja näin tulin paikallistaneeksi vielä yhden suomalaisen Ystävän asuinpaikan.

Syyskokous oli perimmäinen syy matkaani ja se jätti paljon pohdittavaa. Yksi esiin nousseista asioista oli Kveekareiden ja Suomen vuosikokouksen historian muistaminen ja vaaliminen, toki myös nykyisyyden. On myös tärkeää huomata, että uskomme inspiroivat, tiedostamattomakin teot kulkevat sykleissä. Ystävinä kannamme mukanaamme kokouksemme historiaa, etenkin he, jotka ovat olleet jäseniä jo pitkään. Oli ajankohtaista kuulla tässä kontekstissa Larin esitys kveekareiden historiasta suomalaisten Ystävien näkökulmasta.

Yksi esimerkki uskon inspiroimien tekojen toistuvista sykleistä, oli se, kuten saimme kuulla, että sängen varhaisessa vaiheessa (kun olimme vielä osa Ruotsin vuosikokousta) suomalaiset Ystävät olivat huolissaan heistä, joilla oli haasteita mielenterveytensä kanssa. Edellisen päivän työhartauskokouksessamme saimme vahvan johdatuksen tukea Mieli ry:tä (suomalainen organisaatio, joka auttaa mielenterveytensä kanssa kamppailevia ihmisiä). Aiemmin Kveekarit olivat ensimmäisiä ryhmiä, jotka alkoivat kiinnittää huomiota ja huolenpitoa henkiseen terveyteen ja siihen, mitä inhimillisiä keinoja olisi sen tukemiseksi. Larin esitys tallennettiin ja toivottavasti siitä tulee osa Suomen vuosikokouksen arkistoa. Se voi myös kertoa tulokkaille, mistä toiminnassamme on kyse.

Olen toiveikas ja kiitollinen Ystäviemme yhteisöstä Suomessa. Pienellä ryhmällä voi olla hetkittäiset epäilyksensä siitä, voimmeko vaikuttaa asioihin maailman mennessä menojaan, mutta kun kokoontumme hartauteen ja opimme tunnistamaan Hengen meissä itsessämme, paljon asioita avautuu mahdolliseksi.

Jane Rose

Pandemia-ajatuksia

Suomen Amnestyn näkemys coronasta (Kopioitu internetistä 26.11.2021):

"Rokotteita valmistavat suuret lääkeyhtiöt myyvät rokotteita lähinnä sinne, missä saavat niistä korkeimman mahdollisen hinnan. Yhtiöt ovat myös kieltäytyneet yhteistyöstä rokotteiden tuotannon ja valmistamisen tehostamiseksi ja joustosta patenttien suhteen. Kansainväliset ihmisoikeusnormit ovat kuitenkin yksiselitteisiä: oikeus terveyteen menee immateriaalioikeuksien edelle."

"Myös vauraiden valtioiden, mukaan lukien Suomen, on kannettava ihmisoikeusvastuunsa. Miljoonat rokotteiden ylijäämäannokset on luovutettava niitä tarvitseville maille. Maailman terveysjärjestön tavoitteena on, että 40 prosenttia matalan tulotason tai alemman keskitulotason maiden asukkaista saa rokotteen vuoden 2021 loppuun mennessä. Tähän tavoitteeseen ei olla nykyisillä toimilla pääsemässä."

terv.Paavo

Finnish Amnesty's view on corona (copied from the internet 26.11.2021):

"The large pharmaceutical companies creating vaccines are sending them primarily there, where they can acquire the highest price. Companies have also declined working in cooperation with vaccine production and have not offered flexibility in regards to patents. International human rights norms are nonetheless simple: the right to health goes beyond intellectual property rights."

"Prosperous countries including Finland should carry the responsibility for human rights. Millions of excess vaccines should be given to countries that need them. The WHO's goal is that 40% of low and lower medium-income countries should receive the vaccine by the end of 2021. We are not reaching this goal at the current pace."

Photo Lari Junkkari

Ystävien Uskonnollinen Seura Kveekarit ry

Toimintasuunnitelma 2022

LUONNOS

TARKOITUS

Ystävien Uskonnollinen Seura Kveekarit ry (jatkossa myös Seura tai Ystävät) on osa maailmanlaajuisista kveekariyhteisöä ja se toteuttaa, tukee sekä edistää kveekariperiaatteiden mukaista toimintaa ja elämäntapaa. Tärkeimmät periaatteet toiminnassa ja sen taustalla ovat totuudellisuus, rauhan edistäminen ja jokaisen ihmisen pitäminen tasa-arvoisena, yksinkertaiseen, luontoa säästävään elämäntapaan rohkaiseminen, sekä yhteisöllisyyden tukeminen. Tähän tavoitteeseen pyritään kunnioittaen sitä, mikä jokaisessa ihmisessä on Jumalasta, ja pitäen toisiamme ja maailmaa Valossa. Seura järjestää kveekaritavan mukaisia hartauskokouksia, työhartauskokouksia ja muita tapahtumia, joissa pidetään yllä vuosikokouksen yhteisöllisyyttä. Mahdollisuuksien mukaan järjestetään myös tilaisuuksia, joiden kautta kveekarien uskonkäsityksiä ja ymmärrystä maailmasta tehdään laajemmin tunnetuksi.

Ystävien vierailuja muiden maiden vuosikokouksien tapahtumiin rohkaistaan ja mahdollisuuksien mukaan tuetaan taloudellisesti, jotta voidaan luoda ja ylläpitää tietoisuutta kansainväliseen Ystävien yhteisöön kuulumisesta. Kansainvälisten yhteyksien olemassaolo on tärkeää Suomen pienelle vuosikokoukselle.

JÄSENISTÖ

Ystävien Uskonnollinen Seura on uskonyhteisö ja sen jäseniltä, sekä muilta yhteisössä mukana olevilta toivotaan osallistumista yhdistyksen (vuosikokouksen) toimintaan sillä tavalla, joka kullekin sopii.

TOIMINTAA

Hartauskokouksiin, vuosikokoustapahtumiin ja muihin aktiviteetteihin osallistuminen, niin kuin myös vuosikokouksen pitäminen Valossa on osallistumista yhdistyksen toimintaan. Aktiivinen toimiminen tapahtumien suunnittelussa ja työskentely yhdistyksen hallituksessa on myös erittäin tärkeä tapa palvella.

Alueellisia hartauskokouksia järjestetään Helsingissä, Tampereella, Pohjois-Suomessa ja etäyhteyksin.

Helsingin ryhmä kokoontuu joka sunnuntai, lisäksi pyritään pitämään tilanteen mukaan kokouksia eri teemoihin liittyen.

Tampereen ryhmä kokoontuu lauantaisin, paitsi kesä-elokuussa. Ajoittain pyritään myös pitämään opintopiiriä kveekariuteen liittyvistä asioista.

Pohjois-Suomen ryhmä kokoontuu sopimuksen mukaan.

Mikäli jollain muulla paikkakunnalla ilmenee halua alkaa järjestää hiljainen hartaus kveekarien tapaan, tuemme toimintaa.

Internetissä järjestetään **hartauskokous etäyhteyksin** vähintään kerran kuukaudessa sunnuntaisin ja lisäksi säännöllisesti myös jonain arkipäivänä.

Pyrimme järjestämään nk. tanssihartauksia kansainvälisesti etänä muutaman kerran vuodessa.

Tiedotamme etätapahtumistamme myös kansainvälisesti, jotta Ystävät ympäri maailman voivat halutessaan tulla mukaan kokouksiimme.

Suomen vuosikokouksen yhteinen viikonlopputapaaminen järjestetään kaksi kertaa vuodessa yhteisöllisyyden vahvistamiseksi ja ylläpitämiseksi. Keväällä pidettävään

kokousviikonloppuun pyydetään mukaan virallisia edustajia ulkomaisista vuosikokouksista. Myös syystapaamiseen ovat ulkomaiset vieraat tervetulleita.

Tapaamisten yhteydessä pidetään **Suomen vuosikokouksen työhartauskokous**, joka on Ystävien Uskonnollinen Seura Kveekarit ry:n sääntömääräinen jäsenkokous. Hallitus valmistelee kokouksiin niihin kuuluvat asiat yhteistyössä jäsenistön ja aktiivien kanssa.

Mikäli kevät- tai syyskokousviikonlopputapahtuma kasvatusten joudutaan perumaan, pidämme työhartauskokouksen etäyhteyksien välityksellä.

Kevät- ja syyskokousten lisäksi pidämme muulloinkin tarpeen mukaan koko vuosikokouksen työhartauskokouksia ajankohtaisten aiheiden tiimoilta.

Hallituksen työhartauskokoukset pidetään vuoden aikana säännöllisin väliajoin, n. kerran 1,5 kuukaudessa. Ne tapahtuvat pääsääntöisesti videoyhteyksin pitkien välimatkojen vuoksi.

Toimikunnat pitävät tarvittaessa joko etäkokouksia tai hoitavat kokousten sijaan asioita puhelimitse tai sähköpostitse.

MUUTA TOIMINTAA

Vuonna 2022 keskitymme saamaan **kveekarikirjaston** aineiston saattamisen sellaiseen kuntoon, että lainaus mahdollistuu toimivalla tavalla.

Otamme myös **kveekarien banderollin** aktiiviseen käyttöön ja teetämme lisää vastaavia esim. mielenosoituksissa hyödynnettäviä kylttejä ja banderolleja ja helpotamme niiden oma-aloitteista käyttöä.

Otamme yhteyttä Ystäviin, jotka eivät ole pitkään aikaan käyneet kokouksissamme.

Pyritään edelleen kehittämään **etäyhteyksien hyödyntämistä** verkossa tapahtuviin tilaisuuksiin sekä etäosallistumismahdollisuuksia kasvokkain tapahtuviin tilaisuuksiin.

Kannustetaan myös oma-aloitteista etäyhteyksien hyödyntämistä yhteisömme sisäiseen yhteydenpitoon ja erilaisten tilaisuuksien järjestämiseen.

Pyritään käyttämään enenevässä määrin hyväksi **Woodbrooken tarjoamia online-kurseja**, ja mahdollistetaan yhteisömme jäsenille taloudellista tukea niihin osallistumiseen.

Pyrimme myös järjestämään opintopiirejä tärkeistä aiheista tai esim. online-kurssien tueksi.

Mahdollisuuksien mukaan osallistutaan Ystävien **kansainvälisiin tapaamisiin** ja lähetetään Seuran viralliset edustajat suurimpiin tapaamisiin. Tilanteen mukaan myös laajempaa osallistumista pyritään rohkaisemaan ja tukemaan.

Healing-ryhmä jatkaa kuukausittaisia tapaamisiaan etäyhteyksien välityksellä. Ryhmä myös päivittää listaa niistä Ystäväistä, jotka toivovat Valossa pitämistä.

Tartutaan aktiivisesti mahdollisuuksiin pitää **pyydettyä alustuksia** kveekariudesta ja antaa **haastatteluja** julkaisuihin.

Osallistutaan mahdollisuuksien mukaan sellaisiin **tilaisuuksiin tai mielenilmauksiin**, joiden avulla voimme olla edistämässä kveekariperiaatteiden mukaista ajattelua ja maailmankatsomusta; rauhan ja tasa-arvon puolella oleminen ja sen ilmaiseminen julkisesti on tärkeä keino olla omalta osaltamme vaikuttamassa yhteiskuntaamme. Aktiivinen vaikuttaminen ympäristöasioissa mm. ilmastonmuutoksen ja lajikadon ehkäisemiseksi on myös tärkeää kveekareille.

TALOUS

Seuran taloutta hoidetaan kveekariperiaatteiden mukaan, painottaen sijoitustoiminnassa eettisiä sijoituskohteita.

Seuran talouden kannalta on tärkeää, että kannatusmaksuja saadaan riittävästi ja eettisesti sijoitettu pääoma tuottaa ennustetulla tavalla

Jäseniä sekä aktiivisia osallistujia pyydetään osallistumaan yhdistyksen talouden ylläpitoon, maksamalla jäsenmaksua/kannatusmaksua esimerkiksi 70 euroa vuodessa.

Pyrimme kehittämään seuran avustustoimintaa harkiten ja arvojemme mukaisesti. Tämä toiminta koostuu vakituisista järjestöjäsenmaksuista meille tärkeille organisaatioille ja pitkäaikaisista tukikohteista, jotka päätetään syyskokouksessa; kertaluontoisista vuosikokouksen päättämistä lahjoituksista talousarvion puitteissa sekä jäsenten ja aktiivien aloitteista ja yhteisellä päätöksellä syntyvistä pienkeräyksistä.

Pyrimme edistämään solidaarisuuden harjoittamista myös muuten kuin rahallisesti esimerkiksi osallistumalla tukemiemme tahojen tapahtumiin, tempauksiin ja vapaaehtoistyöhön.

TIEDOTTAMINEN

Seuran virallinen tiedotuskanava on www.kveekarit.org nettisivusto. Nettisivujen uudistaminen saatetaan päätökseen.

Facebookissa on lisäksi kaksi ryhmää, Quakers Kveekarit Kväkare Finland-ryhmä (<https://www.facebook.com/groups/12391484322>), joka on suljettu ryhmä, mutta jonka löytää nettihaulla ja voi halutessaan pyytää jäsenyyttä, sekä Kveekarit Quakers Tampere – ryhmä (<https://www.facebook.com/Kveekarit-Tampere-Quakers-Tampere-180060768673193>), joka on avoin ryhmä. Näiden kahden Facebook-ryhmän kautta tavoitetaan laajasti myös henkilöitä, jotka ovat kiinnostuneita kveekareista.

Jäsenistölle ja aktiiveille lähetetään kahden sähköpostilistamme kautta ja tarvittaessa myös suoraan sähkö- ja paperipostitse vuoden mittaan tiedotuksia ajankohtaisiin asioihin liittyen. Hyödynnämme Seuran uutta Youtube-kanavaa tiedotukseen videoiden muodossa.

https://www.youtube.com/channel/UCZuT-_dAcvenCrc5Ok_I-NA

Parannamme edelleen tiedottamista kotimaan matka-avustuksista jäsenistölle.

Julkaisemme Kveekariutiskirjettä kaksi kertaa vuodessa sillä edellytyksellä, että siihen saadaan jäseniltä ja aktiiveilta tarpeeksi materiaalia.

Saatamme yhdistyksen kokouspöytäkirjat jatkossa helpommin jäsenistön saataville, jotta ne ovat tarkasteltavissa niin toivottaessa.

Hyödynnämme tuoreita kveekariesitteitämme eri aiheista jakamalla niitä kiinnostuneille erilaisissa kasvokkain tapaamisissa.

Pyrimme kehittämään julkaisutoimintaamme myös vuonna 2122.

Pyritään edelleen parantamaan informaation saatavuutta Ystävien toiminnasta myös englannin kielellä.

JÄSENYEDET JA YHTEISTYÖTAHOT

Seura on Ystävien Maailman Konsultaatiokomitean (FWCC) Euroopan ja Lähi-idän osaston (EMES) jäsen. Sen vuosittaiseen kokoukseen lähetetään valittu edustaja.

Seura on Suomen Ekumeenisen Neuvoston tarkkailijajäsen.

Seura on Fingo ry:n jäsen, ja sillä on yksi äänivaltainen edustaja Fingon jäsenkokouksessa.

Seura on Rauhanliiton jäsen.

Seura on Stop Fuelling War- organisaation säännöllinen tukija.

Seura on vuodesta 2022 lähtien QUNO:n (Quaker United Nations Organization) säännöllinen tukija.

EKUMEENISEN NEUVOSTON KUULUMISIA

Suomen Ekumeenisen Neuvoston (SEN) syksyissä oli kaksi isompaa kokousta kaiken muun tärkeän arkisen työn lisäksi. Lokakuussa oli kirkonjohtajien neuvottelupäivä Helsingissä ja marraskuussa pidettiin järjestön syyskokous Oulussa. Molemmat olivat pitkistä aikaa läsnäolotapaamisia. Kveekarien Suomen vuosikokouksella on neuvostossa tarkkailijan asema. Tässä ominaisuudessa kirkonjohtajien kokoukseen osallistui kveekarien edustajana Lari Junkkari.

Kirkonjohtajien neuvottelupäivässä oli vieraana tiede- ja kulttuuriministeri Antti Kurvinen, jonka vastuulla ovat myös kirkolliset asiat ja yhteydet eri uskonnollisiin yhdyskuntiin. Hän kertoi arvostavansa Suomen eri kirkkokuntien tekemää työtä ja kiitti siitä tärkeästä ja hyvin tehdystä työstä, jota uskonnolliset yhteisöt ovat tehneet pandemian aikana.

Kokouksen yhteinen näkemys tuntui olevan se, että valtiovallan ja kirkkokuntien keskinäiset suhteet ovat hyvällä tolalla ja mitään erityistä tarvetta ei ole niiden muuttamiseen. Iso osa keskustelusta kosketti uskonnonopetusta kouluissa. Esillä on ollut uskonnonopetuksen lopettaminen nyky muodossa ja sen tehtävien siirtäminen uudenlaisen katsomusopetuksen piiriin. Läsnäolijat olivat sitä mieltä, että mitään hätiköityjä muutoksia ei tule tehdä, koska nykyinen käytäntö palvelee hyvin myös pieniä ryhmiä, kuten vapaakirkkoja. Niiden mielestä koulussa kerrotaan riittävän hyvin se mikä on kristillisen uskon pääsisältö.

Muina keskustelun aiheina oli myös ns. positiivinen uskonnonvapaus eli se, että mahdollisimman moni ihminen ymmärtäisi uskonnonvapauden tarkoittavan myös mahdollisuutta liittyä kirkkokuntiin; ei vain oikeutta erota uskonnollisesta yhteisöstä.

Kirkkoihin ja muihin uskonryhmiin kuulumisen myös mahdollistaa uskontolukutaidon kehittymisen. Maailma yhdentyy yhä enemmän ja ihmiset ovat tekemisissä vieraista kulttuureista ja uskonnoista tulevien kanssa. Meidän kaikkien tulisi tietää muulla tavalla uskovien todellisuudesta riittävästi, jotta aiheeton vastakkainasettelu vähenisi.

Kveekarien edustajana käytin puheenvuoron, jossa nostin esiin tarpeen lisätä rauhankasvatusta niin koulussa, seurakunnissa kuin kodeissa. Aivan liian vähän puhutaan väkivallasta ja toimitaan sen vähentämiseksi. Kveekarien vakaa ajatus on aina ollut se, että ihmisen ei pidä koskaan tappaa toista ihmistä ja nykyään ymmärrämme tehtävän suojella elämää mahdollisimman hyvin myös eläinten ja luonnon osalta.

Marraskuussa pidetyn syyskokouksen tärkeimpiä aiheita oli määrittää Neuvoston missiota eli perustehtävää ja niitä arvoja, joiden varassa tätä tehtävää toteutetaan. Tehtävän määrittelyyn kuuluvat:

- Toteutamme Jeesuksen rukousta ”että he kaikki olisivat yhtä.” (Joh. 17:21).
- Rakennamme ja tuemme kristillisten kirkkojen ja yhteisöjen välistä ykseyttä.
- Vahvistamme kirkkojen ja kristillisten yhteisöjen ääntä yhteiskunnassa.
- Kuulumme maailmanlaajuiseen ekumeeniseen liikkeeseen, joka edistää pyrkimyksiä kohti Kristuksen kirkon näkyvää ykseyttä ja käy dialogia muiden uskontojen kanssa.

Neuvoston arvot nousevat evankeliumista ja vaikuttavat ajatuksissa, sanoissa ja teoissa. Nämä arvot ohjaavat Neuvoston päätöksentekoa:

Ajatukset: Ihmisarvon kunnioitus, erilaisuuden hyväksyminen, luottamus ja rehellisyys, luomakunnan pyhyys.

Sanat: Läpinäkyvyys, avoin kommunikointi, hyvän puhumisen kulttuuri.

Teot: Yhteistyö, kunnioittaminen, arvostaminen, kuunteleminen.

Itse voin todeta, että sekä tehtävämäärittely että arvojen sisältö ovat hyvin ”kveekarihenkisiä”. Samalla huomio kiintyy siihen, että ekumeenisen kanssakäymisen muodot ovat monella tapaa organisaatiosidonnaisia. Kveekariymmärryksessä on enemmän tilaa jokaisen ihmisen omaan jumalasuhteeseen ja sitä kautta tulevaan vapautteen kohdata eri tavoin eläviä ja uskovia ihmisiä.

Lari Junkkari

A short account of what can open up, through even a limited amount of contact with another group of Friends.

Finland YM received an exploratory invitation in the spring to ask if we would like to join Glasgow Friends as part of a potentially new dimension to their 2021 study circles, leading up to COP26. ... *This year we're planning sessions on the theme of our individual approach to the climate emergency. Most of us agree on the nature of the climate crisis and what needs to be done and many are activists in one way or another. Nonetheless, we've found it difficult to change our own ways of living at a deep level and are not always clear how we get that deep change within ourselves, our Quaker community and wider society. So we're thinking of using this year's sessions to listen to each other, our concerns and our ways of approach to the crisis, to see if we can find ways forward for ourselves and our Quaker community. We feel talking to Friends from different countries will sharpen and expand our listening and understanding.*

Some Friends within FYM were keen, and as the idea of holding a study circle has been mooted for some time we decided to invite a Friend from Glasgow to a special on-line session of FYM held in April to hear what might be possible and to learn something about how Glasgow Friends have generally arranged their study circles. With all the on-line possibilities currently in use, making this kind of learning connection seemed a definite opening; both for setting up within-YM groups for learning as well as joining what others have set up.

We decided to follow the same summer program as Glasgow Friends for our discussions, which would give a bit more freedom for Friends to use Finnish as well as English. The framework was suggested by the Glasgow planning group and centred on three specific Swarthmore lectures:

2011 Lecture

*Costing not less than everything
Sustainability and spirituality in challenging times
by Pam Lunn.*

2014 Lecture

*Open for transformation – Being Quaker
by Ben Pink Dandelion*

2019 Lecture

On Earth as it is in Heaven; The Kingdom of God and the yearning of Creation
by Eden Grace

The first lecture sets out the situation the Earth is in. The second is not about sustainability directly, but about what it means to be Quaker and how we are transformed as individuals and community – which we need to be to deal with the climate situation. The third one was difficult for British Friends as it uses religious language that is much more familiar to many American Friends. But it is demanding to our thought and that may be a ‘way in’ to the issues.

We asked participating Finnish Friends to listen to each lecture beforehand and then we had discussion in worship sharing mode on what had arisen for us from the lecture. Those involved found the process extremely fruitful. In September we were invited to join a feedback session on zoom with Friends in Glasgow about what had arisen from the different study circles with the promise of a further meeting in December. Friends in Finland have decided to keep meeting monthly in any case, at least until December. We are grateful for the connection with Glasgow Friends (even though it has been looser than first anticipated) and we await to see where this may lead in the future.

Jane Rose.

Photo Lari Junkkari

SEURAN HALLITUS: Members of FYM executive committee

Aino Vesanen/ Kirjuri

puh.050-3712312 : miria_2882 [ät] [yahoo.com](mailto:miria_2882@yahoo.com)

Sakari Oksanen/ Rahastonhoitaja

puh. 0407099688. : sakario [ät] [hotmail.com](mailto:sakario@hotmail.com)

Toni Hämäläinen/ Jäsen tonikalevihamalainen [ät] [gmail.com](mailto:tonikalevihamalainen@gmail.com)

Antti Pelkola /Jäsen antti.pelkola (at) netlife.fi

TIEDOTUSKANAVAT/ CHANNELS OF COMMUNICATION

Suomen kveekarien YouTube-kanava

Olemme tehneet Ystävien Uskonnollinen Seura Kveekarit ry:lle oman YouTube-kanavan. Sen tarkoituksena on pääasiallisesti toimia paikkana, josta kveekareista kiinnostuneet löytävät tietoa ja mielenkiintoista sisältöä. Tätä kirjoittaessani on kanavalle tehty pari omaa tekstiesittelyä. Olemme linkittäneet kanavалlemme myös Rovaniemen kveekaritapahtuman kaikki luentovideot. Myös Woodbrooken, Friends Journal ja QuakerSpeak- kanavat löytyvät ”Kanavat” osiosta.

Monilla on nykyään tapana kuunnella äänikirjoja ja podcasteja. Teemme heinäkuussa julkaistavista suomenkielisistä kveekariesitteistä myös ääneen luetut versiot YouTubeen. Esitteiden äänitallenteilla pyrimme palvelemaan myös heitä, joille tekstin lukeminen on jostain syystä haastavaa.

Pidemmän tähtäimen suunnitelmana on myös lukea Kysymyksiä ja neuvoja-kirjanen äänitiedostoksi tekstin kera YouTubeen.

YouTubeemme löydät hakusanoilla Suomen kveekarit ja alla olevan linkin kautta.

<https://youtube.com/channel/UCZuT-dAcvenCrc5Ok-I-NA>

FYM YouTube channel

FYM now has its own YouTube channel. The basic idea is that those who are interested in Quakerism can find information and interesting content here. There is a link to the lectures given at our Quaker conference in Rovaniemi in 2015 (about American Friends Service, QUNO, EMES, Viittakivi, Settlement movement, Q Workcamps in Lapland and more), as well as links to Woodbrooke, Friends Journal and QuakerSpeak channels.

Many people nowadays listen to podcasts and books. From July you can listen to the newly translated Quaker brochures, which hopefully will be of help for anyone who finds reading challenging. It is also hoped to post an audio version of Advices and Queries (from BYM in Finnish) before too long.

You can find the Finnish Quaker YouTube channel using the search phrase *Suomen kveekarit* or via the following link:

<https://youtube.com/channel/UCZuT-dAcvenCrc5Ok-I-NA>

Nettisivut/ FYM net pages: <http://www.kveekarit.org/> (Huom. Nettisivuilla on myös paikka blogikirjoituksille, joita otamme mielellämme vastaan. In the net pages there is also a place for writing blog entries. Please feel free to write here if you feel lead to do so)

Sähköposti: suomenkveekarit@gmail.com

Facebook: Quakers Kveekarit Kväkare Finland Suomi

Tampereen hartausryhmän Facebook: Kveekarit Tampere - Quakers Tampere

Whatsapp-ryhmä yhteisömme sisäiseen viestittelyyn, kuulumisiin jne: Päästäksesi mukaan ota yhteyttä johonkin seuran hallituksen jäsenistä.

FYM Quaker whatsapp group for exchanging messages and information. If you are not connected here and would like to be, please get in touch with a member of the executive committee.

Koko suomen sähköpostilista: email list for Friends in Finland

<http://lists.quaker.eu.org/cgi-bin/mailman/listinfo/finlandkveekarit>

Helsingin hartausryhmän sähköpostilista/ An email list for Helsinki worship group:

<http://lists.quaker.eu.org/cgi-bin/mailman/listinfo/helsinkikveekarit>

Northern Friends: contact Jane Rose (jane.rose139 at gmail.com)

Etä-hiljainen hartaus

-Jatkamme Zoomin kautta pidettävää hiljaista hartautta kuukauden 1. ja 3. sunnuntaina klo 13-14. Linjoille on hyvä tulla jo varttia vaille yksi, niin voimme yhdessä laskeutua hiljaisuuteen. Myös jos tarvitset apua Zoomin käytössä, tule mukaan ennen yhtä. Zoom-hartaudet ovat muodostuneet myös mainioksi mahdollisuudeksi tavata kansainvälisiä ystäviä ja uusia tuttavuuksia ympäri Suomen. Linkki ja salasana hartautteen on aina sama, mutta tulevasta hartaudesta lähetetään aina myös viesti sähköpostilla, WhatsAppissa ja Facebookissa.

Linkki kokoukseen pysyy samana, eli:

<https://us04web.zoom.us/j/4430722720>

Jos Zoom kysyy salasanaa, se on: Kveekar1

Ja muistattehan, Ystävät, että seuramme Zoom-tili on käytettävissä, jos joku haluaa järjestää hartauden jonain muuna ajankohtana, tai muuta omannäköistä ohjelmaa. Ota rohkeasti johonkin hallituksen jäseneseen yhteyttä, jos kiinnostaa! Tarvittaessa opastamme Zoomin käyttämiseen.

On-line Meeting for Worship

Meeting for Worship on line will continue every first and third Sunday in the month via Zoom at 1-2 pm. The link is open from 12.45, and it is good if you can 'arrive' before 13.00 so we can centre down for worship together. Quite often we have participants from outside Finland.

The link to the meeting remains the same:

<https://us04web.zoom.us/j/4430722720>

If Zoom asks for a password, it is:

Kveekar1

A reminder and a link to the Meeting are sent a few days ahead via our mailing list, whatsapp and facebook.

We would also like to remind Friends that our Zoom-account is available, if you want to arrange a Meeting for Worship that takes place at another time than mentioned above, or to arrange another event. If interested, please contact any member of the executive committee. If needed, we will offer some guidance about how to use Zoom.

Rakkaustarina

Kirjoittanut Matti Mäkelä talvella 2021

On vuosi 1967 helmikuu.

Olen toista kuukautta töissä Ylisen keskuslaitoksella. Takana on 7 vuotta kestänyt rakkaussuhde, joka päättyi edellisenä kesänä. Olin useaan kertaan puhunut halustani virallistaa suhteemme. Aina tuli vastaus, isäni ei koskaan hyväksyisi sinua. Kuitenkin hän halusi jatkaa suhdetta. Sitten hänen isänsä kuoli. Mietin mitä tehdä. Olin aika rikki. Tiesin mitä tapahtuu, mutta siitä huolimatta sanoin, nythän sinä voit mennä avioliittoon, kun kukaan ei ole estämässä. Tapahtui mitä odotin, hän katkaisi suhteemme. Oikeastaan pidin siitä, vaikka se helppoa ei ollutkaan. Valmistuin syksyllä sairaanhoitajaksi. Olin soittanut Ylisen keskuslaitokseen ja kysynyt töitä. Sain suoran vastauksen, että voin aloittaa tammikuun alussa.

Sisareni oli silloin Heikinlaaksossa puutarhurina. Minulla ei ollut muutakaan niin menin sinne auttamaan ja kuskasin kukkia isännän kanssa Helsingin ja lähiön kukkakauppiaille. Tammikuussa aloitin Ylisellä.

Olin ollut toista kuukautta töissä osastonhoitajana ja ovikello soi. Nuori tuntematon tyttö pyysi päästä lukemaan lasten sairaskertomuksia ja vakuutteli minulle, että hänellä on siihen

johtajan lupa. Kertoi nimensä, Maija Lyytinen, että opiskelee Helsingin yliopistossa ja tekee graduaan ja kerää siihen aineistoa.

Näin toki, että hän oli aikamoisen hämmentynyt ja myös pelokas, siksi anteeksipyyntöt. Myöhemmin selvisi, että hänellä oli entuudestaan tieto, että osastonhoitajana on vanha yli 60-vuotias diakonissa. Tyttö oli myös jotenkin kiusaantunut. Menimme kuitenkin kansliaan ja annoin hänelle pyytämänsä paperit, joita hän jäi lukemaan. En tarkkaan muista tapahtuiko muuta.

Tuli kesä ja tuo samainen nuori nainen tuli keskuslaitokseen kesätöihin. Vaikuttimena oli se, että hänen veljensä 21-trisominen (mongoloidi) oli siellä hoidossa. Hän oli jo vuosi aiemmin ollut siellä kesätöissä ja siksi paikka oli tuttu. Myöhemmin selvisi, että oikeastaan hän ei tiennyt veljensä olemassaolosta ja tutustui häneen vahingossa keskuslaitoksella. Myöhemmin hän vei myös veljensä kotiinsa kyläilemään.

Olin lupautunut vetämään keskuslaitoksen lasten kesäleirit Ylöjärven seurakunnan mökillä. Ensin pidin keskuslaitoksen leirit ja sen jälkeen minun oli vedettävä vielä Tampereen seudun tukiyhdistyksen leirit, jonne minun piti hankkia myös työntekijät. Pakko sanoa, että onnistuin siinä yli odotusteni. Sain sosiaalihuollituksen silloisen puheenjohtajan Martti Pitkäsen kaksi tyärtä ohjaajaksi ja vielä kaksi Helsingin sanomien kaksi kesätyöntekijää. Ja tietysti mukaan pyysin myös Maijan. Se oli varmasti elämäni ikimuistoisimpia kesiä. Keskuslaitoksen leirit menivät omalla painollaan. Maija ei ollut varsinaisesti ohjaajana, vaan haastattelemassa lapsia graduaan varten.

Aloittaessamme tukiyhdistyksen leirit tahti muuttui. Se oli varmasti niitä elämäni ihanimpia aikoja. Toinen kesätoimittaja oli hyvä kitaristi, ja lauloimme joka ainoa ilta hänen soittaessaan iltanuotiolla, sekä saunoimme iltaisin päiväohjelmien loputtua ja lasten mentyä nukkumaan. Tämän jälkeen lähdimme vielä Maijan kanssa kävelemään. Joskus istuimme pellolla heinäseipään juuressa ja tulin sanoneeksi hänelle, minulla on tunne, että jossakin vaiheessa me vielä olemme naimisissa. Tässä kohtaa pakko sanoa, että minulla oli myös huoli, oliko leiriohjelma sellainen, että se jotenkin tuki osallistujien tarpeita. Välillä oli syyllisyyden tunteita. Kerran myöhään illalla nuori poika tule kertomaan on tapahtunut kauheita. Menin katsomaan, mutta kaikki nukkuivat ja hän oli nähnyt unta. Myöhemmin tavatessani lasten omaisia sain valtavasti kiitosta siitä, että lapset todella pitivät leiristä ja kehuivat vanhemmilleen, miten heillä oli hauskaa. Taitaa olla niin, että iloisessa ja rakastavassa ilmapiirissä kaikkien on hyvä olla ja saavat siitä rakennusaineita elämäänsä. Minulla oli toinenkin murhe. Huomasin toki, miten Maija oli todella rakastunut, mutta en ollut täysin päässyt irti pitkästä seurustelusuhteen päättymisestä aiheutuneesta ikävästä. Minua kiusani, etten varmasti aina pystynyt vastaamaan Maijan läheisyyden tarpeeseen kaipaamallaan tavalla.

Elokuussa Maija lähti Hampurin yliopistoon opiskelemaan. Alkoi tiivis kirjeenvaihto. Silloin ei ollut kännyköitä. Yhtä kirjettä kirjoittaessamme kaksi oli matkalla. Noilta ajoilta on tallella varmaan yli 600 kirjettä ja toiset kuusisataa ajalta, jolloin minä olin opiskelemassa Turussa ja Maija Lammilla Rönнин keskuslaitoksella.

Marras joulukuun vaihteessa Maija pyysi minua käymään vanhempiensa luona kertomassa, että hän tulee jouluksi Suomeen ja menemme kihloihin. Oli Itsenäisyyspäivä 1967, kun

menin Maijan vanhempien kotiin Pyyrikintorille. Kerroin asiani, enkä ikinä voinut kuvitella millaisen vastaanoton kertomukseni sai. Isänsä nosti metelin, kirosi ja huusi, miten luulet pystyväsi elättämään tyttäreemme.

Lähdin ulos ja postiin, olin pettynyt ja halusin soittaa Maijalle, tästä ei taida tulla mitään. Mutta arvatkaapa, Maija sanoi: ”Tämä on kyllä minun asiani, ei kuulu vanhemmilleni”. Olin äärettömän helpottunut ja onnellinen, en ollut kuvitellut tätä. Tuli joulukuinen joulukuinen Helsinkiin satamaan vastaan ja samalla kultasepän liikkeeseen ja matkasimme saman tien Punkalaitumelle vanhempieni luokse.

Saimme aivan ihanan vastaanoton ja huomasin, että erityisesti äitini rakasti Maijaa. Myöhemmin hän kirjoittikin Maijalle Hampuriin: ”Kiitos sinulle, että tulit pelastamaan meidän Matin surkeuden suosta.”

Seuraavana kesänä oli tarkoitus pitää häät. Yllättäen tuli vaikeuksia. Hampurissa oleva merimiespappi oli lomalla, mutta onneksi paikka löytyi Hollannista, Rotterdamin merimieskirkosta. Siellä Porvoolainen Matikainen vihki meidät. Klaus, Maijan vuokraisäntä saattoi meidät sinne ja illalla Matikainen sanoi, että hän on varannut meille kaksi huonetta. Jos vihkiminen tapahtuu illalla, niin nuoripari voi mennä toiseen huoneeseen ja Klaus toiseen. Jos aamulla, niin sitten herrat menkööt keskenään. Illalla meidän vihittiin. Mukana oli jopa kaksi suomalaista diplomaattia, joten juridinen puolikin täyttyi.

Seuraavaksi meillä olikin sitten häjjuhlä Hampurissa Elben rannalla Klausin puutarhassa. Väkeäkin oli varmaan kuutisenkymmentä henkeä, suurin osa Maijan saksalaisia sukulaisia, mutta myös ystäviä.

Taisi olla heti seuraavana aamuna, kun lähdimme Berliiniin Itä Saksan puolelle junalla tapaamaan hänen sukulaisiaan. Sepä olikin tarkempaa. Joka ainoassa paikassa meidän piti todistaa henkilöllisyytemme ja laittaa nimi talonkirjaan. Piti olla tarkka kellon aika ja päivä niin saapuessa kuin lähtiessä. Sama tietysti oli Junassa, meille ei tehty ruumiin tarkastusta, mutta itäsaksalaisille eläkeläisille kyllä.

Palattuamme Suomeen menimme ensimmäiseksi Punkalaitumelle. Meillä oli vankka tunne, pakko pitää häät myös Suomalaisille ystävillemme. Myös vanhemmilleni tämä oli tärkeää. Mukana siellä oli nyt myös Maijan vanhemmat. Mitäpä heillä oli enää tehtävissä, tapahtunut mikä tapahtunut. Ja olihan meille tärkeää muistaa näin myös Suomalaisia ystäviämme ja omaisiamme.

Monasti jälkeinpäin Maija maksoi aikamoisen hinnan suhteestamme. Hänet jätettiin lähes perinnöttömäksi, nuoremman sisarensa saadessa omaisuuden ja mökin Näsijärven rannalla Aitolahdessa. Hänen ei tullut mieleenkään, että olisi lähtenyt kärjööimään.

Saman vuoden syksyllä aloitin erikoistumisen Turussa. Muistan aina, kun minulla oli ylilääkäri Maija-Liisa Kosken kanssa perhe terapiassamme. Yllättäen tunnin loputtua Maija-Liisa sanoi minulle: ”Sinä jatkatkin sitten tästä yksin perheen kanssa. Olin hämmentynyt, mutta sain sanotuksia, jos sinä annat minulle tunnin viikossa työaikaasi, niin jatkan. Ne olivat varmaan tunteja, jolloin sain todella paljon itselleni, Joskus ajattelen, ei tällaisia ihmisiä voi olla olemassa. Tuli kevät ja koulutus loppui. Maija-Liisa sanoi jättäessään hyvästit. Muista, sinä menet sitten opiskelemaan psykoterapiaa. Niin tapahtui, mutta vasta 15 vuoden kuluttua muutettuamme pääkaupunkiseudulle.

Aloittaessani Nuorisopsykoterapia- säätiön koulutuksen, niin huomasin, että meillä ei ole yhtään ainoata suomenkielistä kirjaa. Taas kerran Maija, tämä Jumalan lahja lupasi sanella minulle kirjat suomen kielelle.

Paljon on meille tapahtunut. Ei ole näin jälkeempäin vaikea huomata, että meistä on pidetty ja meitä on kaivattu. Harjavallassa asuessamme lähdimme mukaan pitämään aviopari viikonloppuja ns. Rikastuttamisviikonloppuja. Meillä oli yleensä noin viidestä kuuteen avioparia mukana. Aloitimme perjantaina, ja jokaisella oli mahdollisuus kertoa mitkä asiat ovat heidän suhteensa vahvuuksia. Siitä oli helppo jatkaa kertomalla mitä haluaisi suhteessa muuttaa. Mieleenpainuvvin viikonloppu oli Kuurojen liiton mökillä Jaalassa. Koin siellä jotain sellaista läheisyyttä ihmisten kanssa, mitä en ole muualla kokenut. Varmasti saimme siellä paljon enemmän kuin annoimme.

Lähdimme mukaan Kveekari yhteisöön. Olin jostain syystä pettynyt kirkon toimintaan, johon kuitenkin molemmat kuuluimme. Olin jostain lukenut kveekareista ja huomannut, että Helsingissä Vaasankadulla kokoontuu hiljainen hartaus, niinpä suuntasin sinne ja viikon kuluttua Maija halusi lähteä mukaani. Huomasin toki, että hän oli erittäin tyytyväinen vierailustamme ja aika pian lähti innolla mukaan ja oli usean vuoden ajan kirjuriina.

Kesällä 2012 olimme Keniassa Kabarakin yliopistossa Kveekarien maailman kongressissa. Ikimuistoinen tilaisuus sek in. Tutustuimme Kennedy Avomban perheeseen ja paikalliseen kveekari seurakuntaan Buru Buru. Heillä oli kunnianhimoinen suunnitelma saada aikaan tilava kirkkorakennus, jossa olisi riittävästi tilaa kaikelle harrastamalleen toiminnalle. Meillä on valtion ylläpitämä peruskoulu, mutta siellä heidän piti opettaa seurakunnan perheiden lapset lukemaan, kuten kaikki muukin opetus mikä meillä kuuluu yhteiskunnalle.

Tapasimme Myös pappi ja sosiaalityöntekijä Alphonse Hakizimanan Ruandasta, joka kertoi olevansa palaamassa synnyinseudulleen Muturaan. Siksi, että siellä asuu paljon ihmisiä, joilla on nälkä, eikä kaikilla kattoa päänsä päällä. Hän kyseli, eikö meillä olisi jotain järjestöä, joka tarjoisi hänelle tukeaan. Maija lupasi Alphonselle, että teemme voitavamme auttaaksemme häntä. Pakko todeta, että vaimoni tuella onnistuimme todella erinomaisesti. 2017 Ruandan valtio lahjoitti meille vanhan hallintorakennuksen, mihin pääsimme perustamaan 100 oppilaan koulun. Nyt jokainen 5- vuotias lapsia pääsi kouluun ja vanhemmat pääsivät osallistumaan työelämään. Samalla monen lapsen koulumatka lyheni. Samana vuonna saimme ensimmäiset nuoret myös korkeimman opetuksen pariin yliopistoon ja korkeakouluun. Tärkein asia oli tietysti saada kylän perheille ruokaa. Ostimme 600 kg siemenperunaa. Ensimmäinen sato oli heikohko, mutta seuraava paljon parempi. Hienoa myös se, että siellä perunasta saatiin kolme satoa vuodessa.

Samaan aikaan järjestimme ammattikursseja, autonomisuus, parturikampaaja ym. Tärkeitä viljelykasveja toki oli marjat ja hedelmät, sekä kuut viljakasvit esim. maissi. Minun elämäni tuo nainen muutti todella täysin. Osaan toki kuvitella, mitä elämä olisi ollut ilman häntä. Hän on tuonut elämäni täydellisen muutoksen. Lähtiessäni kotoa olin surkea ujo maalaispoika, joka tuskin uskalsi puhutella muita. Muutos tuosta tapahtui niin täysin huomaamatta, rakastavan ihmisen huolenpidossa.

Muistan ikuisesti, Maijan eläessä viimeistä päivää, sain Leenalta hänen sanoittamansa ja laulamansa laulun. Kello taisi olla 10.30. Melkein välittömästi esitin sen hänelle. Hän ei enää juurikaan jaksanut puhua. Illalla ehkä 15.00 aikaan kerroin hänelle, miten on jäänyt niin

paljon sanomatta ja miten paljosta olen hänelle kiitollinen kaikesta siitä mitä hän on tehnyt hyväkseni. Maija sanoi kolme ikimuistettavaa sanaa: ”Sinä - pelastit - minut”! Pakko sanoa, että minulla on suunnaton ikävä. Tiedän, että minua odotetaan, odottavan aika on pitkä, myös itse elän jälleennäkemisen toivossa. Täysin uskomaton asia on se, miten Jumalani on siunannut minut runsaalla määrällä ihanilla ystävillä, jotka kantavat minua huomiseen ja joiden taholta koen suunnatonta rakkautta ja huolenpitoa.

